

4

Kým Elena prišla k svojej skrinke, otupenie poľavovalo a hrča v hrdle sa pokúšala roztopiť na slzy. Lenže v škole plakať nebudem, povedala si, to teda nie. Zavrela skrinku a vybrala sa k hlavnému východu.

Už druhý deň po sebe sa vracala domov zo školy hneď po poslednom zvonení a sama. Teta Judith sa z toho nespamätá. No keď Elena došla k domu, auto tety Judith na prístupovej ceste nebolo – s Margaret sa určite vybrali do obchodu. Elena si odomkla. Dom bol vnútri nehybný a pokojný.

Bola za tú nehybnosť vďačná – momentálne túžila byť sama. No na druhej strane netušila, čo si so sebou počne. Konečne si mohla poplakať, no oči mala suché. V hale spustila na zem ruksak a pomaly prešla do obývačky.

Bola to pekná miestnosť, okrem Eleninej izby jediná časť domu, ktorá patrila k pôvodnej stavbe. Tento dom postavili pred rokom 1861 a v občianskej vojne takmer úplne zhorel. Podarilo sa zachrániť len túto miestnosť so zložitým kozubom so špirálovitými lištami a ešte veľkú izbu na poschodí. Prastarý otec Eleninho otca okolo nich postavil nový dom a odvtedy v ňom bývali Gilbertovci.

Elena sa obrátila a pozrela von jedným z niekoľkých francúzskych okien. Sklo bolo také staré, že bolo hrubé a zvlnené a vonku pôsobilo všetko skreslene, akoby trochu pripito. Pamätala si, ako jej otec prvý raz ukázal to zvlnené staré sklo – bola mladšia ako teraz Margaret.

V hrdle jej znovu navrela hrča, no oči mala suché. Bola plná protikladov. Nechcela spoločnosť, no cítila sa bolestivo osamelá. Chcela si všetko premyslieť, ale keď sa o to teraz pokúsila, myšlienky ju opúšťali ako myši na úteku pred bielou sovou.

Biela sova... dravý vták... mäsožravec... vrana, pomyslela si. „Väčšiu vrana som v živote nevidel,“ povedal Matt.

Zaštipali ju oči. Chudák Matt. Ublížila mu a on je k nej taký milý. Dokonca je milý aj k Stefanovi.

Stefan. Srdce jej prudko poskočilo a vytislo jej z očí dve horúce slzy. Tak konečne plače. Plakala od hnevu, poníženia a frustrácie... a od čoho ešte?

O čo dnes vlastne prišla? Čo vlastne cítila k tomu cudzincovi, k Stefanovi Salvatoremu? Áno, bol výzvou,